

SISARPOSTI 1/2022

Aina on hetki aikaa kutimelle

Merja Autio kaivoi kutimen esiin Rovaniemen asemalla.

Käsityöharrastajat löytävät aina uusia virikkeitä

Moni käsitöiden harrastaja on löytänyt pandemia-aikana uusia tapoja toteuttaa käden-taitojaan. Puikkojen ja neulan oheen ovat tulleet mm. tietokoneen ohjaamat kangaspuut.

Sivut 4-7

Seija Pussinen innostui islantilaisista villapaidoista.

Nuotio paloi rannassa ja juhlakentällä.

Kuva: Merja Autio

Läheistenpäivänä lämmiteltiin nuotiolla ja juotiin pihakahvit

Sivu 8

Vihreä veli Joel Moilanen: Sotilaskotikokemus yhdistää sukupolvet

Sivu 3

Kevään valoa näkyvissä tummiin vuosien jälkeen

Mennyt vuosi voidaan kirjata tummiin vuosiin. Olemme eläneet koronan varjossa, milloin tiukempien ja milloin löysempien rajoitusten kanssa. Koko yhteiskunta on elänyt puoliteholla, ei ole paljon käyty missään, ja työt on tehty etänä kotoa. Eläkeläiset ovat pysyneet kotosalla ja asioineet kodin ulkopuolella vain sen, mikä on ollut ihan pakollista.

Sotilaskodissa palvelu on pelannut luovien ratkaisujen ansiosta. On myyty autosta ulkona. Olipa pieni pätkä aikaa, että asiakkaat pääsivät sisälle ostoksille, vaikka vapaa-ajan viettoa sodassa ei sallittu. Tartuntojen jälleen noustessa palattiin ulkomyyntiin.

Tartuntojen ja altistumisten johdosta varusmiehiä joutui saarella eristyksiin, ja heitäkin pyrimme palvelemaan. Suunnittelimme ja perustimme pienimuotoisen nettikaupan, jossa tilaukset tehdään puhelimella WhatsAppiin. Maksu suoritetaan MobilePaylla. Toiminta alkoi alkuvuodesta 2022.

Olemme pystyneet palvelemaan asiakkaitamme kuitenkin kohtuullisen hyvin, ja se näkyy myös taloustilanteessa. Saimme puolitettua tappiomme edelliseen vuoteen verrattuna. Olemme kaikki iloisia tästä parannuksesta.

Taloustilanne olisi toki paljon parempi, jos olisimme saaneet pitää läheisten päivät ja valat yhdessä omaisten kanssa.

Vihreille sisarille vuosi on ollut raskas. Rakkaan harrastuksen pariin on ollut vaikea päästä. Erityisiä tapahtumia ei ole voitu järjestää, ja kokouksia on jouduttu pitämään netin kautta.

Saimme kuitenkin järjestetyksi muutaman sisartapahtuman.

Kotivaraillassa viime syyskuussa kuulumme, mitä 72 tunnin varautumisessa pitää ottaa huomioon. Lokakuussa katsoimme yhdessä Perinnetalossa Sotilaskotiliiton 100-vuotisjuhlan striimattuna. Itsenäisyyspäivän etkoja vietimme yhteisessä kahvitilaisuudessa.

Suurin yhteinen tapahtuma oli 7.5. perinnepäivän pop-up-kahvila Kolmen sepän aukiolla yhdessä Helsingin sotilaskotiyhdistyksen kanssa. Päivää juhlistettiin ilmapalloilla keskustassa sekä Santa-haminassa.

Kevätaurinko paistaa lumihangille ja valoisuus piristää mieltä. Toivottavasti pääsemme viettämään THL:n lupailemaa normaalia kesää.

Sitä odotamme yhdessä.

Inka Tiittanen

Vihreä veli Joel Moilanen on sotilaskodin luottoupseeri

Santahaminan varuskunnan Vihreä veli, yliluutnantti Joel Moilanen on vankkumaton sotilaskodin ystävä. Hän ei ole sitä vain työnsä vuoksi; hän pitää sotilaskotia aikaa sukupolvikokemuksena, jonka ukit, isät, pojat ja tyttäret voivat jakaa.

Yliluutnantti Joel Moilanen ja kodinjohtaja Virpi Fyhr vakuuttavat, että heidän palaverissaan asiat etenevät aina yhteisymmärryksessä.

Vihreä veli on sotilaskodin ja puolustusvoimien yhteyshenkilö. Hänen kauttaan välittyvät ohjeet, tarpeet ja toiveet molempiin suuntiin.

Joel Moilasesta, 44, tuli Vihreä veli 2015, jolloin hän aloitti nykyisessä virassaan Kaartin jääkärirykmentin esikunnan huolto-osastossa vastuualueenaan varuskunnan huoltopalvelut ja lääkintähuolto. Työtehtäviin kuuluvat mm. tilojen käyttö, vaatetus- ja ruokahuolto. Valmistuttuaan Lappeenrannan maanpuolustusopistosta 2001, hän tuli jääkärirykmenttiin ensin joukkueen kouluttajaksi, sitten joukkueen johtajaksi ja vääpeliksi.

Vihreän veljen ja sotilaskodin yhteistyö on tiivistä. ”Olen viikoittain, joskus päivittäin yhteydessä kodinjohtaja **Virpi Fyhriin** ja usein myös sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtajaan **Inka Tiittaseen**.

Erityisen vilkasta yhteydenpito on ollut pandemian aikana, kun ohjeet ovat muuttuneet monta kertaa koronatilanteen mukaan.”

Jo kaksi vuotta sotilaskodin myynti on tapahtunut pääosin sotilaskotiautosta. Välillä tilauksia tehtiin ”kioskiluukulta” kodin eteisessä ja hetkittäin koti on ollut avoinna koko tuotevalikoimineen. Nyt tilaukset voi tehdä sisällä, mutta istumaan ei saa jäädä. Automyynti on yhä käytössä.

”**Korona yllätti varuskunnan taas** tammikuussa, vaikka olimme luulleet, että se olisi jo menossa ohi. Yhtäkkiä varusmiehiä oli runsaasti eristyksessä alituumien vuoksi. Sotilaskoti keksi palvella eristyksissä olevia puhelintilauksin, ja se toimii hyvin.”

Varusmiesten poikkeuksellinen palvelusrytmi tuntuu huolto-osastossa jatkuvina suunnitelmien muutoksina.

”Poikkeusjärjestelyistä huolimatta lähtökohta on aina se, että ruokailu olisi varusmiehille mahdollisimman mukavaa. Pyrimme siihen, että kaikki pääsevät ulkoruokailun vastapainoksi tasapuolisesti syömään myös varuskuntaravintolaan. Moni on palvelukseen tultuaan ehkä pettynyt poikkeusjärjestelyihin, mutta mielestäni sietokyky on palveluksen kuluessa kasvanut, ja varusmiehiltä on tullut todella vähän valituksia.”

Joel Moilanen on tyytyväinen monipuoliseen tehtäväänsä ja on mielellään myös Vihreä veli, sillä hän arvostaa suuresti sotilaskotien työtä.

”Pitää olla joku paikka, jossa varusmiehet pääsevät hetkeksi irti arjen kovasta rytmistä. Maastossa sotilaskodin arvo vielä nousee, kun saa raskaan päivän päälle sotilaskotiautosta kuuman kupposen kahvia. Se on unohtumaton kokemus.”

Joel Moilasen mielestä sotilaskodin syvällisen merkityksen ymmärtää vain sen kokenut.

”**Vaikka tavat muuttuvat** koko ajan, sotilaskodin tärkeys hengähdyspaikkana yhdistää sukupolvia. Nyt varusmiehet soittelevat kännyköillään tyttöystävälle tuvasta. Omana varusmiesajanani Vekaranjärvellä 1997 jonotimme ns. pusupuhelimeen.”
Espoossa kasvanut Moilanen asuu perheineen Helsingissä ja viettää lomansa mökillä Kivijärvellä. Perheessä on 10- ja 11-vuotiaat lapset.

Marja-Riika Saaristo

Käsityöharrastus on elämäntapa tai tempaa vasta-alkajan kerralla mukaansa

Haaste yllytti neulomaan 12 islantilaista villapaitaa koronan aikana

Ajatuskin villapaidan neulomisesta kauhistutti, kun ystäväni haastoi minut keväällä 2020. Haaste oli islantilainen villapaita! Olin neulonut aiemmin pelkästään sukkia, lapasia ja pipoja. Haaste kuitenkin kiinnosti sen verran, että ostin Vedis Jonsdottirin kirjan *Islantilaisia neuleita*.

Kirjan ohjeet tuntuivat hyvin selkeiltä, joten ajattelin uskaltautua kokeilemaan ensimmäistä neuletta. Tein sen itselleni. Tiesin, että innokkaalta neulojien ryhmältä saan apua, jos tulee tenkkapoo.

Ensimmäinen villapaita onnistui yli odotusten, ja sitten se olikin menoa. Heti piti miettiä, kenelle teen seuraavan. Kahden vuoden aikana olen neulonut 12 villapaitaa, etupäässä lahjoiksi. Yksi ystävä sai paidan 80-vuotislahjaksi ja pariskunta 50-vuotislahjaksi. Pariskunnan paidoissa on sama kuvio mutta eri pohjaväri. Heistä tuli samikset!

Jokusen paidan olen tehnyt tilauksesta. Lankoja on ollut välillä vaikea saada, kun kysyntä on niin kovaa.

Neulomistahtini saattaa tuntua hurjalta, mutta jotkut neulovat tuplanopeudella. Itse neulon pääasiassa television ääressä, vaikka ohjeita pitää seurata tiiviisti, etenkin kuviovaiheessa rivi riviltä. Lanka on yllättävän kevyttä, mutta kun kudin alkaa loppuvaiheessa painaa, se voi levätä sylissä mukavasti.

Yhteen paitaan menee omalla tahdillani 2–3 viikkoa. Päivän mittaan teen tietysti muutakin kuin neulon.

Neulominen etenee niin, että ensin neulotaan vartalo-osa pyöröpuikoilla. Hihat neulotaan erikseen lyhyemmillä puikoilla ja poimitaan lopulta vartalo-osan puikoille. Yhdistämisvaiheessa kainaloihin jää pieni aukko, joka lopuksi ommellaan kiinni. Se on neuleen ainoa sauma. Resorit neulotaan sitten eri puikoilla.

Vaikein vaihe on se, kun kuviointi alkaa rinnan kohdalta. Silloin pitää olla tarkkana ja katse ohjeissa.

Muutoin työ on aika helppoa. Isointa villapaitaa neuloessani pyöröpuikon pituus oli metri ja silmu-koita kierroksella 300.

Liotan valmista paitaa etikkavedessä, puristelen hellästi ja asettelen pyyhkeiden päälle noin puoleksitoista vuorokaudeksi. Liotus pehmentää lankaa.

Yläkuvassa yksi neulomistani villapaidoista. Alakuvassa valmis paita kuivuu liotuksen jälkeen pyyhkeiden päällä.

Islantilainen lanka hylkii vettä ja lunta eli se ei ulkoillessa kastu märäksi. Kovilla pakkasilla alle riittää lämpöpaita ja jotain tuulenpitävää.

Villapaidan langat maksavat noin 70 euroa. Työn arvo määräytyy muiden kuin eurojen perusteella.

Seija Pussinen ➔

Tietokone ohjaa kutomista kangaspuilla

Olen muutaman vuoden ajan perehtynyt kudonnan saloihin taitavan ja vaativan opettajan johdolla Työväenopiston Kutomossa Herttoniemessä. Minut yllätti kudontatöiden valtava kirjo, jota kangaspuilla voi toteuttaa.

Päällyskangas odottaa ompelua tuolin istuimeen.

Räsymattoja on syntynyt kymmenkunta. Matkahuopia, keittiö- ja kylpypyyhkeitä, hartia- ja kaulahuiveja sekä poppanoita olen kutonut sekä kotiin että ystäville lahjoiksi. Ruokapöydän tuolien uusi kangas odottaa ompelua.

Minulla on silti vielä paljon opittavaa kangaspuilla, etenkin tietokoneen ohjaamalla kangaspuilla kutomisesta. Mattoja olen kutonut perinteisin menetelmin, mutta paljon muuta tietokoneen ohjaamana. Kutomossa on ollut jo vuosia käytössä kahdet tietokonekangaspuut.

Loimi luodaan perinteisesti ja kangaspuihin yhdistetään tietokone, joka on vieressä pöydällä. Kutoja valitsee toivomansa mallit muistitikulle, joka yhdistetään tietokoneeseen. Kun haluttu ohjelma käynnistetään, kutominen voi alkaa.

Kutoja heittää sukkulan loimien läpi, polkaisee keran erityistä poljinta, ja tietokoneohjelma toteuttaa halutun kuvion. Heität, poljet, heität, poljet - rytmillä edetään, ja kuvio toistuu niin pitkään kuin kutoja on sen määritellyt.

Tietokoneohjelman käyttö vähentää kutojan aivotyötä ja se voi tehdä kutomisesta yksitoikkoista, mutta hyviäkin puolia on. Tietokoneohjelma nopeuttaa työtä, kunhan saa rutiinia sen käyttöön. Kesken työn on helppo vaihtaa kuviota, jos mieli muuttuu.

Ihan yksin kone ei työstä selviä, sillä sukkulan heiton lisäksi kutojan pitää seurata, että langan syöttö sujuu hyvin ja reunoista tulee tasaiset.

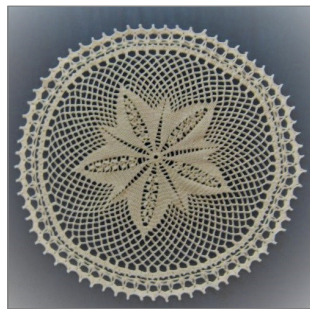
Tietokoneohjauksella pyyhekangas valmistuu nopeasti.

Työn valmistumista voi seurata myös tietokone-ruudulta. Parasta kutomisessa on oman luovuuden toteuttaminen, uuden oppiminen ja taitojen karttaminen. Monenlaista kurssitusta on tarjolla, joskin korona-aikana kurssitus oli tauolla. Kutomolla on mukava, rento henki. Kutojat neuvovat ja auttavat toisiaan auliisti, ja kauniita töitä ihaillaan yhdessä.

Maija Roinila ➔

Pirjo Sunikka

Sarin pitsiliina

Ristipistotyö rasian kannessa

Sari Nylund

Virkkuukoukku syrjäyttää keittiövälineet kotona

Sotilaskodin keittiössä on ainakin kaksi käsitöiden harrastajaa, Sari Nylund ja Pirjo Sunikka. Heillä on aina jokin käsityö kesken.

”Tein nuorena paljon kanavatöitä, mutta nykyään ristipistotyöt ovat etusijalla. Aion vielä opetella varsipisto- ja laakapistokirjontaa sekä tilkkutöiden tekniikkaa. Kerran yritin tehdä torkkupeittoa, mutta tuli kaksi patalappua! Ei se niin helppoa ollutkaan, kuin kuvittelin”, Sari Nylund kertoo.

”Olen innostunut myös 3D - korttiaskartelusta eli erilaisista kolmiulotteisista korteista, joissa kuvan osia liimataan päällekkäin. Se on tosi kivaa.”

Sari sanoo olevansa niin intohimoinen käsityöihminen, että hän suorastaan elää tehdäkseen käsityötä! Sukulaiset saavat aina iloitia käsityölahjoista.

”Nyt on poikkeuksellisesti menossa kaksi työtä yhtä aikaa: lapasten kutominen ja ristipistoin koristeltu pyyheliina. Jos ei käsitöiden tekeminen jaksaa kiinnostaa, tiedän olevani todella väsynyt.

Pirjo Sunikan tekeillä oleva tilkkupeitto

Juuri nyt käsityöt edistyvät hitaasti, sillä olen aivan hurahtanut palapeleihin”, Sari kertoo.

Pirjo Sunikka virkkaa isoäidin neliöitä telkkaria katsellessaan.

”Värikkäistä paloista on tulossa kulmasohvan peitto. Se on minun ikuisuusprojektini. Toisen peitteen tekemiseen meni kaksi vuotta, mutta nyt sille ei ole paikkaa, mihin laittaa”, Pirjo sanoo.

Ompelutyöt ovat vaihtuneet sukankutimeen

Jokaisella meillä on harrastuksia, joista ei ole kerrottu. Itse olen aina viihtynyt langan ja neulan kanssa. Neula on voinut olla ompelukoneessa tai silmäneula. Aikoinaan ompelin koneella omat ja lapsen vaatteet. Mestarinäytteeni varmaankin oli morsiuspuvun valmistus veljeni morsiamelle. Siinä sinisen aluspuvun päällä on pitsipuku. Asuun kuuluu myös huntut. Harmikseni minulla ei nyt ole toimivaa konetta, mutta hankinta on mielessä.

Ristipistojakin on ollut mukava tehdä, samoin muutamia revinnäistöitä. Ristipistoa tulee vielä tehtyä silloin tällöin, mutta nykyisin neulon sukkaa, kuten niin monet sotilaskotiharrastajat. Kudin on niin helppo laskea käsistä ja sitä voi jatkaa melkein missä vain.

Inka Tiittanen

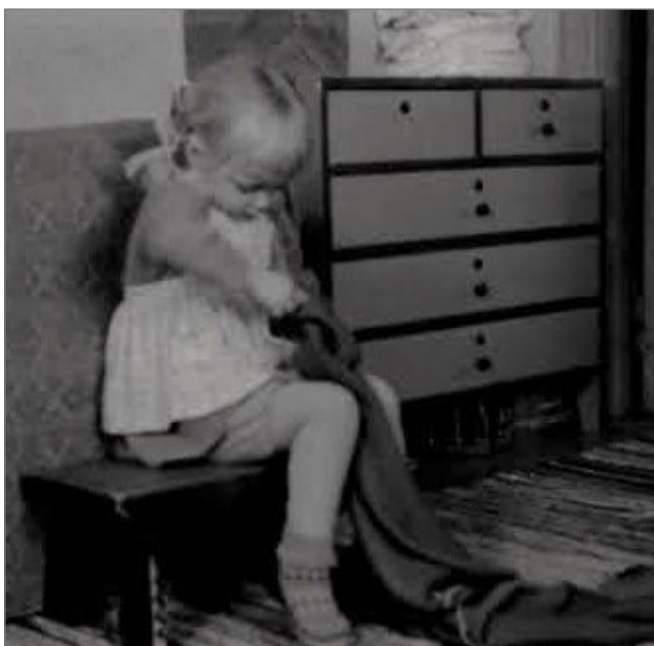

Junaa odotellessa Rovaniemen asemalla. Parhaimmillaan sukkia valmistuu yksi pari illassa.

Ei päivää ilman sukankudinta

Koronan alku yllätti minut kaksi vuotta sitten keväällä. Vaikka olen himokutoja, en yhtäkkiä löytänyt lankavarastostani yhteensopivia värejä. Mikään yhdistelmä ei näyttänyt kauniilta.

Kolmevuotias Merja oli tekevinään käsityötä.

Luovuus tyrehtyi, kun liikkuminen ja harrastukset pysähtyivät kaksi vuotta sitten. Vasta syksyllä 2020 kutominen taas käynnistyi, mutta aluksi pystyin kutomaan vain yksivärisiä ja lyhytvartisia sukkia. Niitä syntyi 70 paria ennen kuin värit palasivat kutimeen. **Minä kudon, en neulo**, sillä lapsuuden kodissa Kangasalla kudottiin. Äiti on kertonut, että ennen kouluikää tein nukelle kaikenlaista vaatetta ja vielä pienempänä olin ainakin tekevinäni. Olen aina tehnyt monenlaisia käsitöitä kirjontaa lukuun ottamatta.

Kudon sukkia lahjoiksi, myyjäisiin ja joskus tilauksesta. Kotikäytössä on tietysti sukka poikineen. En yleensä katso sukan mallia ohjeesta, sillä en kudo kirjoneulosta vaan kudon ns. kerrosrivinousu-menetelmällä.

Malli syntyy päässä kuin itsestään, kun löydän sointuvan väriyhdistelmän ja luon silmukat.

Vuosien varrella sukkamallini ovat vaihdelleet. Kulueneena talvena palasin joskus aikaisemmin suosimaani räsymattomalliin. Siinä kudotaan aina kaksi senttiä samalla värillä. Minun mallistossani on vain yksi rajoite: En pysty tekemään eriparisia sukkia, käänteisvärisiä kylläkin.

Kutomiseni liittyy aina johonkin muuhun tekemiseen. En osaa istua sohvalla nurkassa kutomassa vaan kudin ponnahtaa käsiin melkein missä vaan. Kudin on aina laukussa tai auton istuimella. Pienen hetken – esimerkiksi auton katsastusta odottaessa – voi käyttää kutomiseen.

Sotilaskotivuorolla käy joskus niin, että kun hiljaisena hetkenä istahdan pöydän ääreen kutimen kanssa, kiire yllättää ja tupa täyttyy. Joskus löydän sitten kutimeni poikien keskeltä pöydältä.

Merja Autio

Tammikuun läheistenpäivää vietettiin kipakassa pakkasessa ja yhä ilman läheisiä

Tammikuun saapumiserän läheistenpäivää vietettiin ilman saarelle kutsuttuja omaisia ja ystäviä, kuten koko pandemian ajan on vietetty. Kipakassa pakkasessa varusmiehet jonottivat sotilaskotiautolle, jossa odotti mieluisen palkinto eli munkkikahvit. Munkit tosin olivat pakkasen kylmettämisiä. Kahvi sai kehuja: ”Palvelusajan parhaat kahvit toistaiseksi.”

Yläkuva: Sotilaskotiautossa varusmiehiä palveli mm. Mikko Skön.

Alakuva: Rannalla pidetyssä hartaushetkessä sotilaspastori Paavo Ranta puhui nuotion äärellä.

Kuvat: Merja Autio

Tuotepussit viedään tilaajille kerran päivässä.

Koronaeristyksessä olevat tilaavat tuotteita puhelinsovelluksella

Vuoden alussa saapuneiden alokkaiden myötä koronavirus-tartunnat ja altistumiset pomppasivat ylös. Koska eristyksessä olevat eivät saa asioida sotilaskotiautolla, sotilaskoti kehitti pienimuotoisen nettikaupan asiointia varten. Tilaukset tehdään WhatsAppilla ja tuotteet maksetaan MobilePaylla. Ostosmahdollisuuteen tartuttiin innolla, ja parhaimpina päivinä pusseja koottiin parisen sataa. Limsat, karkit ja sipsit ovat monen varusmiehen lohtuna eristyspäivinä. Kahvia, sämpylöitä tai grillituotteita ei hygieniasyistä myydy. Maaliskuun alkupuolella altistuneita oli tammikuuta vähemmän ja herkkupussien tilaukset vähenivät.

Kirjaston palveluita tarjottiin myös, mutta olimme liian myöhään liikkeellä, eikä kirjoja tai pelejä lainattu. Kokeilusta opittiin paljon vastaisen varalle. Varusmiehet pääsevät taas sotilaskotiin asioimaan, mutta sinne ei saa jäädä viettämään vapaa-aikaa.

Talvisodan muistokonsertin kahveilla yli 600 vierasta

Temppeliaukion kirkko täytti talvisodan päättymisen muistopäivänä 13.3. isovanhempien yhdistyksen järjestämään perinteiseen konserttiin. Sen jälkeen yhdistyksemme tarjoi vieraille munkkikahvit. Konserttiin oli kutsuttu veteraaneja, sotainvalideja, lottia ja sotilapsia. Kutsuvieraat nauttivat kahvinsa seurakuntasalissa ja muu konserttiväki kirkon pihalla. Sotilaskotiauton viereen pihalle oli kannettu pöytiä, sillä vieraita oli yli kuusi sataa.

Suuren joukon kahvitustajia, kun tarjoilupisteitä oli useampia kirkon edustalla.
Kuva: Merja Autio

Temppeliaukion kirkon seurakuntasalissa konserttikahveja tarjoilivat Anja Jantunen (vas.), Merja Autio ja Päivikki Jordan. Maskisuositus oli vielä voimassa, joten kirkon vahtimestari pääsi kuvaamaan mustanaamiot". Yli 700 munkkia oli paistettu sunnuntaiaamuna kahvitustavarten Santahaminan sotilaskodin leipomossa.

Kiinnostaako liikkuva sotilaskotitoiminta?

Tule virkistämään muistiasi tai oppimaan kokonaan uusia juttuja **Kymijoki-harjoitukseen** Vekaranjärven Pahkajärven leirialueelle **20.-22.5.** Kurssi sopii myös toimintaan vasta mukaan tulleille sisarille. Se löytyy MPK:n Kaakkois-Suomen koulutuskalenterista nimellä *Liikkuvan sotilaskoti-toiminnan kurssi*. Ilmoittautuakseen pitää rekisteröityä MPK:n järjestelmään.

Kurssi antaa perusvalmiudet sotilaskotiyhdistysten jäsenille, jotka ovat kiinnostuneita toimimaan sotilaskotitehtävissä maastossa / poikkeusoloissa. Kurssi toteutetaan osittain ulkona ja vaatii kohtuullista kuntoa.

Kurssinjohtajana toimii Teija Laine (0400 340202), varajohtajana Margetta Ala-Krekola (0400 352725). Kysy lisää kurssin sisällystä kurssinjohtajilta tai minulta.

Merja Autio

HSSKY liikkuva sotilaskotitoiminta & Uudenmaan sotilaskotiyksikön päällikkö (poikkeusolot)
sp merja.autio@bastu.net tai puh. 0400 434941

”Kadettikerho oli unelmien työpaikka”

Sirkka Pourun eläkevuosiin kuuluu lastenhoitoa ja moottoripyörä

Sotilaskotiharrastus johdatti
koneinsinööriksi valmistuneen
Sirkka Pourun yllättäen
Santahaminan Kadettikerhon keittiöön.
Siitä tuli hänelle unelmien työpaikka.
Maaliskuun alussa hän jäi eläkkeelle.

Sirkka Pouru työskenteli 25 vuotta
SOK:n palveluksessa ensin tekstiililabo-
ratoriossa ja sitten suurimman osan
ajasta tekstiilien markkinointityössä.
Hän jäi työttömäksi 58-vuotiaana, kun
silloinen työpaikka, kotimainen tekstiili-
tehdas myytiin Viroon. Työura sai yllättä-
vän käänteen.

”Sotilaskotityö oli minulle tuttua vain
siten, että tätini toimi Niinisalon sotilas-
kotiyhdistyksessä.

Liityin Santahaminan yhdistykseen ke-
väällä 2017, ja kun samana syksynä Ka-
dettikerholta vapautui paikka, sitä tar-
jottiin minulle. Se oli onnenpotku. Naut-
tin suuresti keittiötyöstä.”

Koronapandemian ajan Sirkka oli töissä isossa
sotilaskodissa, sillä Kadettikerhon yksikkö on ollut
ja on edelleen suljettuna.

”Oli kivaa olla yhtäkkiä isommassa työporukassa,
mutta iltavuorot olivat raskaita aamuvirkulle.
Pienessä yksikössä sai paremmin toteuttaa
itseään, leipoa piirakoita ja kokeilla kaikenlaista,
ja Kadettikerholla minulla oli suurenmoinen työpari,
Marjo Ilanko.”

Sirkka Pouru on ollut muutaman vuoden Santahami-
nan yhdistyksen sotilaskotipäällikkö, jonka tehtävät
kuuluvat poikkeusoloihin varautumiseen. Tehtävää
varten hän on saanut koulutusta Sotilaskotiliiton
kursseilla.

Sirkka ei halunnut tehdä eläköitymisestään mitään
numeroa, mutta työkaverit yllättivät hänet kahveilla
ja kukilla. Eläkepäivät alkoivat parin päivän matkalla
Ahvenanmaalle. Siellä hän oli mukana tyttärensä
työmatkalla lapsenhoitajana huolehtien 7 kuukau-
den ikäisestä **livosta**, kun äiti istui kokouksissa.

Sirkka Pourun eläkepäivät alkoivat laivamatkalla Ahvenan-
maalle lapsenlapsen hoitajana. Alla: Työkaverit yllättivät
kakkukahveilla sotilaskodissa.

Lastenhoitoa tulee

riittämään, sillä
Sirkan kaikki kol-
me lastenlasta
ovat alle kolme-
vuotiaita.
Kesällä Sirkka
Pouru hyppää 750-
kuutioisen
moottoripyörän
selkään. Hän on
tehnyt prätikäystä-
viensä kanssa kesäretkiä mm. Ahvenanmaalle ja
rannikkokaupunkeihin sekä Päijänteen ympäri. Pie-
nempi kone hyrrää joskus kotona, kun Sirkka
tuunaa vaatteita ompelukoneen ääressä.

Marja-Riika Saaristo

TAPAHTUMAKALENTERI

Aika ja paikka	Tapahtuma	lisätietoja
Su 13.3. Temppeliaukion kirkko klo 13.00	Sininen hetki -konsertti Talvisodan päättymisen muistoksi	
La 26.3. klo 13.00 Sotilaskoti	Askarteluiltapäivä	Ilmoittautuminen viimeistään 23.3. taloussihteeri@hssky.fi tai puh. (09) 679771
Su 27.3. klo 10.00 Roihuvuoren kirkko	Sisarten kirkkopyhä.	Lisätietoja Hengellinen jaos/Marja-Riitta Hirvonen p. 0503386121 tai sähköposti marjariittahirv@gmail.com
To 31.3. klo 18.00 Perinnetalo	Yhdistyksen kevätkokous	Kutsu postitse.
La 16.4. klo 11-16 Kolmen sepän aukio	Myyjäiset - järjestäjänä ETSO	Myydään pääsiäiskoristeita, käsitöitä, leivonnaisia, kahvia ja munkkeja myös mukaan. Tarkemmin lähempänä ajankohtaa.
La 7.5. klo 10 alkaen Kolmen sepän aukio	Perinnepäivän pop-up-kahvila	Lisätietoja lähempänä tapahtuman ajankohtaa.
Pe-la 20.-21.5.2022 Rautatientorilla	Nuku rauhassa – tapahtuma	Kahvin ja munkin myyntiä. Lisätietoja lähempänä tapahtumaa.
La 4.6. Senaatintori	Valtakunnallinen lippujuhlaparaati	Myytipisteet, marssijoukot—lisätietoja myöhemmin.
Pe-su 2.-4.9. Tampere	Valtakunnalliset sotilaskotipäivät	Ilmoittautuminen viimeistään 30.4. Lisätietoja https://www.sotilaskotiliitto.fi/intranet/tapahtumat/sotilaskotipaivat_2022

Muistathan ilmoittaa yhdistykselle muuttuneen kotiosoitteesi tai sähköpostiosoitteesi toimistoon: Nina Laurinen, puhelin (09) 679771 tai sähköpostilla taloussihteeri@hssky.fi. Näin et jää paitsi yhteisistä tiedotteista.

Ilmoita yhdistykselle käymistäsi kursseista ja koulutuksista Inka Tiittaselle (inka.tiittanen@hssky.fi). Ne kirjataan jäsenrekisteriin.

Kirjautumisohje Sotilaskotiliiton intraan:

Kirjaudu näin:

Etunimen kolme ensimmäistä kirjainta (ensimmäinen kirjain isolla) ja sukunimen kolme ensimmäistä kirjainta (ensimmäinen kirjain isolla) yhteen kirjoitettuna, esimerkiksi näin: MaiMai (Maija Mainio). Sen jälkeen salasanaksi postinumerosi. Sitten järjestelmä pyytää sinua vaihtamaan salasanaksi oman salasanasi, jota käytät aina kirjautuessasi liiton intraan. Huom: postinumero käy salasanaksi vain kerran.

Yhteystiedot 2022

Hallitus

Inka Tiittanen, puheenjohtaja
Puh. 040 547 7799
inka.tiittanen@hssky.fi

Merja Autio
Puh. 0400 434 941
merja.autio@bastu.net

Marja-Riitta Hirvonen
Puh. 050 338 6121
marjariittahirv@gmail.com

Päivikki Jordan
paivikki.jordan@gmail.com

Anna Maija Luomi
Puh. 050 584 0181
amluomi@gmail.com

Marja-Liisa Nikka
Puh. 040 570 4230
nikka.marjaliisa@gmail.com

Mikko Skön
Puh. 050 514 8196
mikko.skön@kolumbus.fi

Varajäsenet

Heli Kuisma
Puh. 040 737 8039
heli.m.kuisma@hel.fi

Marju Moisalo
Puh. 040 560 4075
marjukaarina@yahoo.com

Seija Pussinen
Puh. 050 568 8371
pussinen.seija@gmail.com

Tiedotus

Marja-Liisa Nikka
Puh. 040 570 4230
nikka.marjaliisa@gmail.com

Nuoret sisaret

Helena (Hippu) Kilpeläinen
Puh. 050 505 0119
hippuq@live.com

Jaostot

Tarjoilujaosto

Heli Pasanen, kodinhoitaja
Puh. 050 440 6993
tarjoilu.heli@hssky.fi

Ison kodin tapahtumat

Helena Saarela
Puh. 040 554 9221
helena.saarela@saunalahti.fi

MPKK:n tapahtumat

Eila Elo
Puh. 040 725 7827
eila.elo@luukku.com

Hengellinen jaosto

Marja-Riitta Hirvonen
Puh. 050 338 6121
marjariittahirv@gmail.com

Liikkuva sotilaskoti (LSK)

Merja Autio
Puh. 050 440 6994 (LSK)
lsk@hssky.fi
Puh. 0400 434 941 (oma)
merja.autio@bastu.net

Kirjastojaosto

Anu Helpinen
Puh. 040 835 0195
anumarita48@hotmail.com

Käsityö- ja somistusjaosto

Leena Kosonen
Puh. 040 574 9532
leenam.kosonen@gmail.com

Seniorijaosto

Pirkko Kinnunen
Puh. 050 511 3792
kinnunen.pirkko@elisanet.fi

Perinne- ja arkistajaosto

Pirkko Kinnunen
Puh. 050 511 3792
kinnunen.pirkko@elisanet.fi

Tekstiilijaosto

Benita Puuvuori
Puh. 045 123 6484
puuvuori.benita@gmail.com

Sotilaskodit

Santahaminan sotilaskoti

Santahaminantie 15
Puh. (09) 684 6368
ma-pe 8.30–20.30
la-su 16.30–20.30
Kodinjohtaja Virpi Fyhr
Puh. 0400 441 317

Kodinhoitaja Heli Pasanen
Puh. 050 440 6993
heli.pasanen@hssky.fi

Kadettikerhon sotilaskoti (MPKK)

Kadettikouluntie 7
Kodinhoitaja Marjo Ilanko
ma-to 8.30–14.30
pe suljettu
puh. 0299 530 701
kadettikerho@hssky.fi

Auditoriotalon kanttiini (MPKK)

Kadettikouluntie 6
ma -to 8.30–15.00
pe 8.00–12.00
Kodinhoitaja Virpi Leinonen
puh. 0299 530 702
auditorio@hssky.fi

Helsinki - Santahamina sotilaskotiyhdistys ry

Santahaminantie 15
00860 Helsinki
Toimistonhoitaja Nina Laurinen
Puh. (09) 679 771 ti-pe klo 10.00–15.00
taloussihteeri@hssky.fi
www.hssky.fi
Nordea FI 22 2285 1800 0028 83
Y-tunnus 1869305–2

Sotilaskotipäällikkö

Sirkka Pouru
Puh. 050 329 0152
sirkka.pouru@gmail.com

Keltaiset tulppaanit ennustavat kevättä.

